

Eg skrivaði grein um hettar mál í hesum blað fyri 19. og 26. novbr. 1929 undir navninum **Samvirki**, og endaði við hesum orðum, ið fyri mær lá sum lann vegurin, Føroya fiskimenn áttu at ganga:

„Í hvørjari bygd tóku fiskimennir seg saman um eitt forbrúksfelag, ið seldi tað, ið fiskimennirnir nýttu, og keyptu tað, teir seldu, virkaði teirra fisk — turkibús ella isvirkir vóru ikki av veginum; men í samband við forbrúksfelagssamvirki. Forbrúksfelagssamvirki tóku seg saman um eitt landsfelag — Føroya felags-samvirki — hvørs endamálið var at selt alt tað, fiskimennirnir vildu flutt út av landinum, og innflutt tað forbrúksfelagini torvaðu. Landsfelagið kundi so gjørt felag í „International cooperative alliance“, fyri harvið at kanna eilir marknaðarlíkundum, og komið í felag við framleiðslufelag* í øðrum londum. Stutt og greitt: gjørt handlin við útheimin so lagaligan sum møgulegt.“

Hettar var mín áskoðan tá, og havi eg heldur ikki broytt hana nakað.

Hin 31. decbr. 1930 heitir fiskimannafelagið í Nólsoy á stórn Føroya Fiskimannafelags við einum uppskoti, sum í roynd og veri er eins tað sama og omanfyri standið; men meira í felagskap við Føroya Fiskimannafelag, hvat í og fyri seg hevur minni at siga, tá talan er um systemið. Men tað visur, at Nólsoyingar hava tikið um tann rætta endan, so innmillum mína áskoðan og áskoðan Nólsoyinga verður bert tað, um Føroya Fiskimannafelag skal umskipast, ella vit skulu uttanum F. F. — Tað skal ikki víðafarast her, tað avgerandi er, at málið kemur fram frá fleiri, visir á somu gotu og miðar móti sama máli.

Nú, 6. oktbr., kemur J. H. D. fram við einum parti av sama máli; men her er talan um eina landsfyrirskotu. Fleiri vegir kunnu ikki vísað enn teir triggir, ið vístir eru: fiskimannafyrirskotu, fiskimannafelagsfyrirskotu og landsfyrirskotu, hvat ið er best av hesum trimum, stendur til avgerðar fyri fyrst.

Í „Dimmalætting“ fyri 26. septbr. í ár kemur „En Fisker“ fram við tí ringa skilinum við-víkjandi okkara fiskasølu, og í „Føroya Social-Demokrat“ fyri 29. septbr. s. á. kemur „En anden Fisker“ fram, ið ikki hevur so lítið av tí, fólk kalla fyri yvirtrúgv, tað ger, at greinin er eitt sindur útyvir ter alminduliga, nevniliga tað, at nert verður við brúksfelag í øðrum londum, sum er vegurin vit skulu og mega ganga; men álitið má vera á okkum sjálvum.

Fyri at fáa gjørt nakað í breiði, so mega vit nýta tey evnið, ið nýstast kunnu, nýta t. d. reklamuna, sum eg haldi vera ovlitið nýtt. Um vit t. d. koma inn í ein sporvogn, ella hvar tað nú er, so er alt ber reklama: „Adamas er bedste“, „Brug kun Vacuum Mobil Oil“ ella „— og saa en Carlsberg „gammel“ eller „Hoffe“, men um at eta foroyksan fisk fær eingin eyguni á. Fólk fáa at vita, hvørji klæðir eru best,

Landbrugskursus.

Der vil aller i Vinter kunne afholdes nogle korte Kursus med Foredrag om Landbrug med Fjerkræavl og Havebrug m. m. De bygger, der ønsker Foredragskursus, bedes om snarest at henvende sig til under tegnede Formand for Centraludvalget for Foredragskursus.

Det forudsættes, at der stilles Lokale til Raadighed til saadanne Kursus med Lys og om nødvendigt Varme.

M. Winther-Lützen,
Thorshavn.

hvat drikkur er bestur; men hvør fiskur er bestur at eta, sæst einki um.

Reklama hevur tó ein ringan brek: hon ger vørurnar dýrari; men við at ganga samvirkivegin kemst undan øllum teim út-logum, reklaman forur við sær.

Tað kann eisini lættast um tað tungu byrðu, fiskimennirnir bera nú, við at fáa meira fólk burtur frá fiskaveiðuni og yvir til onnur virkir. Tað eru alt ov nógvir menn um at veiða fiskin hjá okkum, enn hjá øðrum. Harav hava vit meira umkostnað pr. tons, sum ger silt til, at vinningurin hjá okkum verður so lítill. Eisini kundu vit fingið meira fólk til at tykist við jarð-dyrking, um lógtingið hevði duga at skipað fyri hesum. Jarðabrukið í Føroyum liggur stilt. Vit keypa t. d. jorðeplir aðrastaðni, sum vit makuliga kundu velt sjálvir — og so við mjólk og eggum.

Nakað álítandi yvirlið yvir, hvussuleiðis handlin — keyp og sola — javnvíðar, kann væl ikki fáast — tað skuldi kunna vístast, men tað tykist sum vit kundu gjørt mangt, ið vit nú lata pengar út av landinum fyri og lata fremmandar hendur virka tað.

Hví baka okkara bakarfir ikki tað keks, vit nýta? Hví spinna vit ikki sjálvir okkara tógverk? —

Vit nýta nógv av hesum millum ár og dag, somikið at eitt for-oyst lógspunavirki ívaleyst kundi borið seg. Okkara margar-rinvirki hevur prógvað, at ein fyrirtøka á heimligari grund kann bera seg, um hon verður væl stjórnað — og vit ikki for-koma henni sjálvir. Tað má tí vera ein høvuðsuppgáva í fram-tíðini at seta hjólini á gongd í Føroyum, bæði á land og sjógv, so vit kunnu hevja okkum millum ter maskinteknisku tjóðirnar.

Hvar er bjarging Føroya? — Fiskimenn mega byrja í smáðum at ganga samvirkis-vegin. Byrja við at leggja spir-andi sákorn í okkara stíru keypslu- og soluvíðurskiftir, ið vil vaksa upp til ein vokstur, ið fruktur til ágóða fiskimanna. Menn mega fáa lætta atgongd til jorð, og vit mega nýta og útviða tað teknisku hjálpu — men, frælsi fiskimannsins má — um tað skal eynast og vera til gagns — vera fiskimannsins eigna yrki.

Streymur.

Neapel: Ifølge skriftlig Indberetning til Udenrigsministeriet fra Konsulatet i Neapel af 3. Oktober d. A. er der i Ugen fra 28. September til 3. Oktober indtruffet følgende Klipfiske-sænder i Neapels Hav: 1. Oktober: S/S. »Pollux« (Norge) fra St. Johns. eng. Klipfisk 396 Tons.

Mørkeaanden.

Úr Føroyum.

Grind

doyði í gjár norði í Sundum.

Strandferðaskipið.

Hin nýggi „Smirilinn“, ið loysa skal hin gamla av, fór á sjógvin í Frederikshavn seinasta friggja-dag.

Til fráhaldsarbeiðið

Játtaði Løgtingið um daginur 500 kr. at rinda til „Fællesud-valget for de færøske Afholds-organisationer“.

„Tilboðið“

frá rikisstjórnini er nú liðugt frá Løgtinginum. Tað er nógv broytt, og samtyktirnar, ið gjordar eru, hava verið í upp-skoti frá ymsum av flokkunum: sambands-, sjálfstýris- og javn-aðarmonnum. Tað vil alt verða prenta í næsta blaði, ið samtykt er í hesum máli.

Vedrasteypid,

ið „Havnar teltvingarfelag“ let-ur til „Bergens Skakklubb“, verður útsíllað hjá Hans Danielsen, keypmanni, hósdagin. Hans B. Arge hevur einað steypið til.

Tingsetan

endaði í gjárskvöldið.

I. O. G. T.

„Sverri kongur“ hevur sam-komu á Føroya Fólkalhaskúla sunnudagin 25. oktobir kl. 4.

Fiskemarkedet.

8.—10.—31.
Oporto: Tilførsel af dansk-islandsk Klipfisk 298 Tons, af norsk 17, af new-foundlands 389, af tysk 101. Priser uforandret.

14.—10.—31.
Barcelona: Ingen Tilførsel. Priser uforandret. Beholdninger af alle Klipfiskesorter 1700 Tons.
Genua: Markedet og Priser uforandret. Fra Island »Virgilia« 897 Tons, fra Norge »Stromboli« 163 Tons.

15.—10.—31.
Lissabon: 1.—30. September: Tilførsel af norsk Klipfisk 1212 Tons, af islandsk 120, af skotsk 37, af tysk 1¼. Beholdninger af norsk Klipfisk 43 Tons, af islandsk 66, af skotsk 24. Priser (Esc. pr. 60 kg) for norsk Klipfisk 225, for islandsk 200, for skotsk 195. Markedet roligt.

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klipfisk 665 Tons, af islandsk 125 Tons. Beholdninger af færøsk Klipfisk 600 Tons, af islandsk 550 Tons, af norsk 25 Tons. Priser (Pesetas pr. 50 kg) for færøsk Klipfisk 90, for islandsk 88, for norsk 85—90. Sterling 43.12.

Oporto: Tilførsel af dansk-islandsk Klipfisk 119 Tons, af norsk 63, af new-foundlands 150. Priser uforandret.

næste Aar kommer, vil han forlange at se Cyklisten, Hansen, og saa vil Cooks Fremmedfører anbringe ham paa Hjørnet af Købmagergade. Han vil her modtage et overvældende Indtryk af Hansen uden Lygte, Hansen med Borebar, Hansen med en Haand og Fru Hansen med Delle i Kurven. Naar han kommer hjem til Tokio, vil han fortælle, at han havde den store Glæde at se Hansen, den verdens-kendte Cyklist.

Herved er Hansen kommet op paa det Trin, hvor han hører hjemme, og kan ude i Verden nævnes i Forbindelse med Thorvaldsen, Flens og H. C. Andersen. Alt for længe har han maattet nøjes med at være Genstand for den lokale Beundring, naar han kørte igennem den indre Bys snævre Gader og fandt Skiltet: Al Indkørsel forbudt paa hvert Hjørne. Kun en dansk Cyklist, der hedder Hansen, har formaat, ved Hjælp af Individet Strategi og specielt Kendskab til Matematik, et udviklet Stedstint, at finde ud af Kvartret og komme helt hjem til Klerkede. Burde han ikke være Verdensmester?

— Det er en Mand, der hedder Henry Hansen, der er Verdensmester! oplyste Sofie.

— Naai, ja, ham kender jeg ikke. Men jeg kender de andre!

Pipperup.

Lige Ret for Mand og Kvinde.

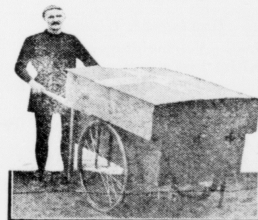

Faa af Internationales Partier har saa mange organiserede Kvinder som det danske Socialdemokrati. Det er en glædelig Kendsgerning. Men det er desværre saaledes, at alt for faa Kvinder deltager i Partiets indre Liv, i Organisationens Arbejde, i Møder og Beslutninger. Det bør ikke være saaledes mere. I vore Dage, hvor Lige Ret for Mand og Kvinde søges gennemført i saa mange Forhold som muligt, bør det ogsaa være Kvinder-nes Pligt at møde op, naar vort Parti kalder.

Paa Søndag gælder det saaledes Valget til vort Partis Hovedbestyrelse. Det er Kvindernes Pligt at deltage i dette Valg. Medlemskab giver Rettigheder, men Pligten er ogsaa at glemmes. Og derfor mød Kvinder-nes frem til Afstemningen paa Søndag i stort Tal.

Afstemningsstederne findes be- kendtgjort andet Steds i Bladet.

En original Køretur.

Nielsen med Vognen. En 42-aarig Søfrydeder Sofus Nielsen fra Silkeborg, der er kommet til Skade, saa han ikke mere kan tjene sit Brod som Søfrydeder, er i disse Dage i Færd med at realisere en original Plan.

Han har til Hensigt at faa oprettet et Hønseri, og han vil forsøge at tjene den nødvendige Startkapital paa en ejendommelig Maade. Idet han i disse Dage har paabegyndt en Køretur København—Helsingør og videre fra Helsingør til Oslo. Som det ses paa Billedet, skat han imidlertid selv være Drivkraften for Køretøjet, en Trækvogn. Under Vejs vil han søge at tjene nogle Penge ved at sælge Postkort, og muligvis kører han samme Vej tilbage og derefter gennem Sjælland, Fyn og Jylland hjem til Silkeborg.